

sag er det måske ikke så nødvendigt at grave dem så dybt.

Men jeg har et enkelt spørgsmål til ministeren, og det er til det med ekspropriation, for ministeren er jo i den, kan man sige, lidt heldige situation, at ministeren har valgt den indfasning af den her ordning, der juridisk kan lade sig gøre, siger ministeren. Der vil jeg så bare spørge ministeren, om det er sådan, at vi i det videre folketingsarbejde også kan få adgang til de overvejelser, som man har gjort sig i Justitsministeriet. For hvis man læser det, der står om det her, vil man se, at der jo står:

Justitsministeriet vurderer, at der er risiko for ...

Når man nu erkender, at jura ikke helt er en eksakt videnskab, og når andre ledende jurister har udtrykt sig anderledes, så kunne det måske være meget godt at få mulighed for at botanisere lidt i det, selv om jeg sådan set også er enig med ministeren i, at vi da skal se at få det her lovfor-slag vedtaget i en eller anden udgave.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Nu ved både spørgeren og jeg jo, at jura ikke er sådan en decideret eksakt videnskab, og derfor er det, at man også kan finde en meget aner-kendt og fremtrædende jurist, der kommer med et responsum og siger noget andet end Justitsministeriets statsretskontor, ikke så mærkeligt. Men jeg tror også, at spørgeren har forståelse for, at som medlem af en regering er det nu ikke mærkeligt, at man lytter til den rådgivning, der bliver givet fra Justitsministeriets statsretskontor. Og jeg er sikker på, at i det omfang udvalget måtte ønske det, kan man jo få uddybet i Justitsministeriet, hvad det er, der ligger til grund for vurderingerne. Jeg synes, at jeg må være forpligtet til at tage de vurderinger alvorligt. Det er jo alligevel noget af den højeste juridiske sagkundskab, dette land råder over.

Kl. 15.35

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg er jo enig i, at det ville være utraditionelt, hvis der var en minister, der gav udtryk for, at hun ikke nærede nogen som helst tiltro til det, der kom fra Justitsministeriets side. Det ville være utraditionelt, så det vil jeg sådan set ikke forlange.

Jeg vil bare sige, at da vi også tidligere har haft diskussionen om forurenere betaler-prin-

cippet og diskussionen om andre brancher, der føler, at de er kommet til at betale dyrt for ændret lovgivning og sådan noget, så kunne det nok være godt alligevel at bruge lidt energi på at bore ned i det. Og så kan jeg jo bare benytte lejligheden til at sige, at dette bare er endnu et eksempel på, hvor beklageligt det er, at Folketinget ikke har sin egen juridiske ekspertise, som man kan sætte ind i forbindelse med sådan nogle spørgsmål som det her.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg synes altså stadig væk, vi skal prøve at fastholde nogle proportioner, for hvad er det, vi taler om? Vi taler om, at 20 måneder fra nu – vi er altså kun ved første behandling i Folketinget – træder første trin altså i kraft. Og som jeg allerede har sagt, er jeg overbevist om, at den fornuftige vognmand jo allerede er i gang med, næste gang hans lastbil skal til syn, at få vurderet og få sat filtre på, hvor der skal sættes filtre på. Og så tager vi næste trin derefter.

Jeg garanterer ordføreren for, at det her jo er noget, der allerede fra om ganske kort tid, allerede fra næste år, vil kunne findes på flere køretøjer. Der vil køre køretøjer rundt i de københavnske og de århusianske og de ålborgensiske gader med filtre; de vil findes på mange flere end i dag. Vi får da skubbet til en meget, meget fornuftig udvikling, en udvikling, vi i øvrigt jo er enige om er en nødvendig udvikling.

Derfor synes jeg altså, at det er helt i orden, at vi selvfølgelig skal diskutere SCR, og hvad vi kan gøre med varebiler. Det synes jeg der har været konstruktive tilkendegivelser om – også sådan nøgterne tilkendegivelser. Lad os prøve at se, hvor langt vi kan komme. Men skal vi nu ikke lade være at bygge den barriere med, at vi laver noget, der betyder nogle ret store udskrivninger for nogle eksisterende gamle køretøjer, der kører rundt? Vi kommer faktisk i gang nu, og de kloge af dem er da for længst begyndt, ellers ville de jo ikke være forretningsfolk.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigel-